

[Jane Oksen]

vokset med 6-7 mio. kr. hver eneste dag i perioden 1984-87. Det vil sige en stigning på 7 mia. kr. i 3 år, og der er kommet 15.000 flere fuldtidsansatte, så det er nogle enorme stigninger, der er tale om.

I Kommunale Nøgletal står der mange gode ting, og hvis blot kommunerne ville sætte sig ind i det og ikke bare kræve ind, kunne det godt være, at der kunne laves besparelser, uden at det gik ud over de svage i samfundet. Man taler jo fra amters side om, at man er nødt til at lave besparelser på sygehusområdet; hvad om man brugte fantasien? Der er masser af ting, der kan spares. Vi har f.eks. i kommunerne set eksempler på, at der bygges et kulturhus til 44 mio. kr. Man har udgifter til rådhus og administration, der på 3 år er steget 20 pct. Det er sådan nogle steder, vi i Fremskridtspartiet mener der bør sættes ind. Men lige så snart man peger på besparelser, får man organisationer osv. på nakken, for med et faldende børnetal og med henstillinger om at nedlægge 600 lærerstillinger har man straks hele Lærerforeningen på nakken. Kommunerne er alt for svage, og derfor er det nødvendigt med disse straffeafgifter. De bør selvfølgelig bevares, så længe vi har skattestigninger.

Tiden tillader ikke, at jeg kommer ind på alle de forhold, vi kunne tænke os at ændre i kommunerne, men jeg vil godt sige, at pressemeddelelsen af 13. oktober om drøftelsen den 13. november om et stop for yderligere vækst i den kommunale skatteudskrivning og en drøftelse af, hvordan de kommunale udgifter og skatteposter kan holdes i ro, støtter vi selvfølgelig. Men vi kunne også godt tænke os, at det kom med i drøftelsen, hvordan vi fik nedsat disse udgifter.

Fremskridtspartiet vil absolut stemme imod Socialdemokratiets lovforslag om at ophæve denne deponeringsafgift på 1,4 mia. kr.

Glønborg (KRF):

Politikere oplever ligesom andre mennesker, at et stykke arbejde kan være ubehageligt at udføre, men man gør arbejdet, fordi det nødvendigvis skal gøres. Netop i den situation er det virkelig en fristelse, hvis nogle kommer med pæne argumenter og fortæller, at netop dette arbejde er helt unødvendigt, ja, at det faktisk var bedre, at det slet ikke blev

gjort. Mange fornuftige stykker arbejde er på den måde gået i stå, før opgaven var løst.

Naturligvis føler Kristeligt Folkeparti også tydeligt ubehag ved gennem regering og Folketing at foretage styringsindgreb over for kommunerne, sådan som vi har måttet gøre det med deponeringsordningerne. Kristeligt Folkeparti går ind for kommunalt selvstyre, men vi går også ind for ansvarsbevidst optræden, og vi danskere er absolut ikke færdige med at bringe vores samlede økonomi i orden. Stat og kommuner har et fælles ansvar, og vi glæder os over de aftaler, der er truffet. Som det fremgik af indenrigsministerens redegørelse, er det fortsat nødvendigt, at regering og Folketing fastholder nogle begrænsninger for kommunerne.

Ligesom hr. Stavad blev jeg også følelsesmæssigt berørt i aftes ved at se i tv, hvor lidt tid de pågældende hjemmehjælpere havde til deres nyttige og menneskevenlige tjeneste. I enhver kommune kan man finde tilsvarende eksempler, og vi bliver præsenteret for mange af dem i denne tid. Men vi ved da også, at det er et spørgsmål om prioritering, og jeg nægter at tro på, at den kommune, der ifølge tv i aftes havde skåret et par hundrede tusinde ned på hjemmehjælpen, ikke kunne have valgt nogle andre områder at spare på.

Jeg håber ikke, at jeg rører ved nogle ømme tæer ved at nævne blot som et eksempel, at så længe en kommune ikke har lukket for alt indkøb af tobak og alkohol på kommunens regning, så er der stadig væk besparelsesmuligheder, som oven i købet kunne være sundhedsfremmende.

Det hele er trods alt et spørgsmål om ansvarlig holdning over for menneskeheden i hele verden, og ingen tør vel nægte, at den største nød findes helt andre steder end i Danmark.

Så alt taget i betragtning bliver meldingen fra Kristeligt Folkeparti: Selv om vi har forståelse for forslagsstillernes argumenter, så modstår vi fristelsen til at opgive deponeringsordningen, fordi vi må vægte andre argumenter stærkere. Vi håber på forståelse for den beslutning.

Jørgen Tved (FK):

Jeg var lige ved at vente på en anmodning om tilgivelse fra de højere magter, for næsten